

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27981.

~~Kl. 34 k, 11/01.~~

Friedrich Voltz
(Berlin-Zehlendorf, Niemcy)
i Otto Kretzschmar
(Berlin-Charlottenburg, Niemcy).

34k 10/16

Papier toaletowy.

Zgłoszono 19 listopada 1937 r.

Udzielono 30 stycznia 1939 r.

Pierwszeństwo: 20 listopada 1936 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy papieru o nowych właściwościach, zwłaszcza papieru toaletowego, i polega na tym, że papier jest zaopatrzony w wierzchnią warstwę, wykonaną z miążkiego proszku i zawierającą obok środków o właściwościach gładzących również materiały chłonne, wysuszające wylot odchodowy.

Jako materiał chłonny, stosowany do wspomnianej wierzchniej warstwy, nadaje się zwłaszcza bolus, a jako środek gładzący — talk. Jako materiał chłonny nadaje się również tlenek cynku oraz węlan magnezu łącznie lub oddzielnie, a jako środki gładzące — nietopliwe przy temperaturze

ciała i niezmydlające się tłuszcze, np. parafina. Poza wymienionymi środkami warstwa wierzchnia papieru może zawierać także inne ciała sypkie, np. krochmal w proszku lub podobne temu składniki, nadające się do wytwarzania pudru, np. do papieru pudrującego.

Znane są papiery toaletowe, zawierające na chłonnym podłożu warstwę wierzchnią z talku, natomiast według wynalazku również warstwa wierzchnia zawiera materiał chłonny, wskutek czego uzyskuje się znacznie lepsze osuszanie wylotu odchodowego, niż za pomocą znanego chłonnego podłoża.

Warstwa wierzchnia zostaje naniesiona na papier za pomocą szczotkowania, wałkowania lub w inny, dowolny sposób, zapewniający jednak równomierne nakładanie, przy czym w razie potrzeby dodaje się środki wiążące. Warstwę wierzchnią można wytworzyć np. w ten sposób, że sproszkowane środki składowe ugniata się z wodą na pastę, którą nakłada się na papier, wskutek czego uzyskuje się dobre przyleganie tej warstwy do papieru.

Na papier toaletowy według wynalazku mogą być stosowane dowolne gatunki papieru, celuloza, wata lub jakakolwiek tania tkanina, specjalnie jednak nadaje się szorstkawy papier marszczony, ponieważ warstwa wierzchnia trzyma się na nim dobrze bez żadnych dodatkowych środków wiążących. Dobre wyniki otrzymuje się, jeżeli na warstwę wierzchnią użyć mieszaniny sproszkowanego bolusu i talku w ilości około 10 — 50 gr na 1 m² papieru toaletowego. Pożądane jest, aby ilości bolusu i talku w mieszaninie były jednakowe. Można jednak stosować na warstwę wierzchnią mieszaninę, w której jeden ze składników znajduje się w znacznie większej ilości, niż ilość drugiego składnika. Również ilość mieszaniny, użyta na pokrycie 1 cm² papieru, może być mniejsza lub większa niż 50 gr. W razie potrzeby można do mieszaniny bolusu i talku stosować specjalne dodatki, jak kwas będzwinowy, kwas salicylowy, tymol, smoła dziegieć lub inne środki bitumiczne, względnie ich związki z amoniakiem.

Ponieważ bolus posiada znaczne właściwości chłonne, więc warstwa wierzchnia papieru, zawierająca bolus, wywiera silne działanie odwadniające na odchody, które stają się kruche i łamliwe, wskutek czego dają się łatwiej i lepiej oddzielić za pomocą papieru, niż odchody mokre.

Talk, zawarty w warstwie wierzchniej papieru toaletowego, wywiera działanie gładzące na okolice odbytu, co przyczynia

się do lepszego usunięcia odchodów oraz zapobiega starciu skóry w tych miejscach. Wspomniane dodatki działają dezynfekcyjnie na okolice odbytu, które zwykle łatwo ulegają podrażnieniu.

Poniżej podany jest przykład składu mieszaniny, nadającej się do wytworzenia wierzchniej warstwy na papierze toaletowym według wynalazku:

bolusu	3 kg
tlenku cynku	3 kg
talku	3 kg
węgłanu magnezu	1 kg
smoły, dziegieć	50 gr

Warstwa wierzchnia może być nałożona na całą powierzchnię papieru lub na jej część, zwłaszcza zaś część środkową, w razie potrzeby przy użyciu środków wiążących.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Papier toaletowy, posiadający warstwę wierzchnią, wykonaną z sypkich materiałów, znamienny tym, że warstwa ta składa się z mieszaniny środka lub środków gładzących oraz środka lub środków chłonnych, wywierających na odchody działanie suszące.

2. Papier toaletowy według zastrz. 1, znamienny tym, że warstwa wierzchnia składa się z mieszaniny bolusu i talku.

3. Papier toaletowy według zastrz. 1, znamienny tym, że warstwa wierzchnia składa się z mieszaniny tlenku cynku lub węgłanu magnezu lub obu tych związków z talkiem, ewentualnie z dodatkiem bolusu.

4. Papier toaletowy według zastrz. 1 — 3, znamienny tym, że jego mieszanina warstwy wierzchniej zawiera również środki dezynfekcyjne, jak kwas będzwinowy, kwas salicylowy, tymol, smołę, dziegieć, ciała bitumiczne lub ich związki z amoniakiem.

5. Odmiana papieru toaletowego według zastrz. 2 i 3, znamienna tym, że talk, lub część jego zawartości, jest zastąpiony nietopliwymi przy temperaturze ciała i niezmydlającymi się środkami, jak np. parafiną.

6. Papier toaletowy według zastrz. 1 — 5, znamienny tym, że jego mieszanina

pokrywa tylko środkową część poszczególnych kawałków papieru.

Friedrich Voltz.
Otto Kretzschmar.
Zastępca: Inż. M. Hufnagel,
rzecznik patentowy.